

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-03924/21-9

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů jako orgán příslušný podle § 16b odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl ve smyslu ustanovení § 97 správního řádu v přezkumném řízení t a k t o:

Podle ustanovení § 97 odst. 3 správního řádu se *rozhodnutí* XXXXX ze dne 18. 10. 2021, čj. XXXXX, sp. zn. XXXXX ve věci odvolání XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, **ruší a věc se vrací k novému projednání správnímu orgánu druhého stupně – XXXXX.**

Podle ustanovení § 99 odst. 1 správního řádu nastávají účinky rozhodnutí v přezkumném řízení ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění

I.

Pan XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX (dále jen „žadatel“), požádal dne 2. 9. 2020 povinný subjekt o poskytnutí informací, které se vztahují ke jmenování XXXXX do funkce ředitelky XXXXX (dále jen „povinný subjekt“). Žadatel konkrétně požadoval následující informace:

„1. strukturovaný životopis s přehledem dosavadních zaměstnání a praxe, členství v orgánech profesních organizací, odborných komisích,

2. motivační dopis v rozsahu max. 2 normostran,

3. základní koncepce rozvoje a řízení příspěvkové organizace na léta 2021 – 2025 v rozsahu max. 5 normostran, s uvedením strategie a harmonogramu plnění vizí a cílů.“

Povinný subjekt zaslal dne 10. 9. 2020 žadateli anonymizovaný životopis ředitelky XXXXX, přičemž koncepci rozvoje a řízení příspěvkové organizace a motivační dopis neposkytl. Ještě téhož dne podal žadatel stížnost proti postupu povinného subjektu. Žadatelovu stížnost vyřídil povinný subjekt postupem ve smyslu ustanovení § 16a

odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), tzv. autoremedurou, kterým modifikoval svoji odpověď ze dne 10. 9. 2020 v tom smyslu, že strategii i harmonogram odmítl poskytnout žadateli na základě ustanovení § 8 písm. a), § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. Žadatel proti tomuto způsobu vyřízení jeho žádosti podal dne 26. 9. 2021 druhou stížnost, o které rozhodl XXXXX (dále jen „nadřízený orgán“) dne 19. 10. 2020 pod č.j. XXXXX tak, že přikázal povinnému subjektu, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení rozhodnutí znovu vyřídil žadatelovu žádost v bodech 2 a 3. Povinný subjekt vydal dne 3. 11. 2020 rozhodnutí pod č.j. XXXXX, kterým odmítl poskytnout dokumenty požadované v žádosti pod body 2 a 3. Proti rozhodnutí povinného subjektu podal žadatel dne 10. 11. 2020 odvolání. O žadatelově odvolání rozhodl nadřízený orgán dne 15. 12. 2020, č.j. XXXXX, kdy rozhodnutí povinného subjektu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání.

Žadatel podal dne 16. 12. 2020 stížnost proti postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace. Povinný subjekt dne 27. 12. 2020, pod č.j. XXXXX, žadateli poskytl dokumenty, které ve své žádosti požadoval pod body 2 a 3. Žadatel podal dne 27. 12. 2020 novou stížnost proti postupu povinného subjektu. O žadatelově stížnosti rozhodl nadřízený orgán dne 18. 1. 2021, č.j. XXXXX, kdy postup povinného subjektu potvrdil.

Žadatel podal dne 2. 7. 2021 u povinného subjektu stížnost na postup povinného subjektu, týkající se neplnění povinnosti v oblasti povinně zveřejňování informací, na kterou povinný subjekt reagoval sdělením zde dne 8. 7. 2021, č.j. XXXXX. Žadatel následně podal dne 13. 7. 2021 další stížnost, která se opět týkala postupu povinného subjektu v oblasti povinně zveřejňovaných informací, kterou povinný subjekt vyřídil dne 20. 7. 2021 pod č.j. XXXXX. K tomuto přípisu pak povinný subjekt připojil rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. Žadatel podal proti tomuto rozhodnutí dne 21. 7. 2021 odvolání. Nadřízený orgán posoudil žadatelovo podání z 21. 7. 2021 a dospěl k závěru, že se v bodech 1–7 jedná o stížnost na postup povinného subjektu a v těchto bodech byla žadatelova stížnost vyřízena sdělením ze dne 18. 8. 2021, č.j. XXXXX, kterým nadřízený orgán tuto stížnost vrátil bez věcného vyřízení. Nadřízený orgán dále dospěl k závěru, že v dalších bodech odvolání se žadatel odkazuje na stížnost ze dne 2. 7. 2021 (vztahující se k žádostem ze dne 2. 9. 2020 a 13. 5. 2021), přičemž v tomto případě uplynula zákonná lhůta pro podání stížnosti dle § 16a odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Nadřízený orgán tak rozhodnutím ze dne 18. 8. 2021, č.j. XXXXX, zrušil rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti z přípisu ze dne 20. 7. 2021 a věc vrátil k novému projednání. Povinný subjekt rozhodl o žadatelově žádosti ze dne 2. 9. 2020 znovu dne 3. 9. 2021, pod č.j. XXXXX, kdy ji opět částečně odmítl. Žadatel podal dne 3. 9. 2021 stížnost, která byla nadřízeným orgánem posouzena jako podnět k provedení přezkumného řízení, neboť byla mířena na rozhodnutí nadřízeného orgánu.

Nadřízený orgán žadatelův podnět postoupil dne 10. 9. 2021 Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“).

Úřad žadatelův podnět k přezkumnému řízení vyřídil dne 13. 10. 2021 sdělením č.j. UOOU-03924/21-6 o nezahájení přezkumného řízení. Úřad ve sdělení uvedl, že „ochrany před

porušením povinnosti zveřejnit informace podle § 5 zákona č. 106/1999 Sb. se nelze domáhat prostřednictvím stížnosti ve smyslu § 16a téhož zákona, nebo taková stížnost není přípustná.“

Žadatel však v mezidobí podal dne 14. 9. 2021 odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí ze dne 3. 9. 2021, č.j. XXXXX. O žadatelově odvolání rozhodl nadřízený orgán dne 18. 10. 2021, č.j. XXXXX, kdy rozhodnutí povinného subjektu potvrdil a žadatelovo odvolání zamítl. V návaznosti na to podal žadatel dne 1. 12. 2021 podnět k provedení přezkumného řízení, který nadřízený orgán postoupil Úřadu dne 6. 12. 2021, č.j. XXXXX.

II.

Na základě zmocnění v ustanovení § 16b odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s § 94 odst. 1 a § 95 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), je Úřad oprávněn přezkoumat postup a rozhodnutí nadřízeného orgánu. Dle ustanovení § 95 odst. 3 správního řádu lze v přezkumném řízení, v němž je přezkoumáváno rozhodnutí odvolacího správního orgánu, přezkoumat i rozhodnutí vydané správním orgánem prvního stupně, v daném případě povinným subjektem.

Dle ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. se na přezkumné řízení vztahují ustanovení správního řádu. Lhůty pro zahájení přezkumného řízení uvedené v ustanovení § 96 odst. 1 správního řádu byly v daném případě splněny, když řízení je zahájeno na základě podnětu doručeného dne 10. 12. 2021 a rozhodnutí nadřízeného orgánu bylo vydáno dne 18. 10. 2021.

III.

Žadatel ve svém podnětu k provedení přezkumného řízení uplatnil následující námítky:

A. Žadatel ve svém podnětu uvádí, že se nadřízený orgán ve svém rozhodnutí nezabýval námitkami č. 1, 2, 3, 4, 6, které žadatel uplatnil v odvolání ze dne 14. 9. 2021, což je v rozporu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu.

B. Žadatel namítá, že v bodech 1 a 2 odvolání upozornil na skutečnost, že ve své předchozí stížnosti ze dne 13. 7. 2021 nenapadal způsob vyřízení žádosti ze dne 2. 9. 2020, jak uvádí povinný subjekt v rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti ze dne 3. 9. 2021, č.j. 423/r.2.e/Va/2021/DS, které žadatel napadl odvoláním ze dne 14. 9. 2021, ale vady ve zveřejnění způsobu vyřízení žádostí dle ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Žadatel namítá, že oba správní orgány nesprávně stanovily předmět podání.

C. Žadatel dále namítá, že nadřízený orgán nesprávně posoudil námitku č. 5, která se týkala skutečnosti, kdy povinný subjekt ve výroku rozhodnutí neuvedl, jakých konkrétních osobních údajů se částečné odmítnutí týkalo. Nadřízený orgán v rozhodnutí uvedl, že šlo pouze o nedostatek formy odmítnutí, která nepředstavuje zásadní vadu a rozhodnutí povinného subjektu potvrdil.

IV.

K jednotlivým námitkám žadatele Úřad dále uvádí následující.

Ad A. Úřad shledává žadatelovu námitku jako důvodnou. Nadřízený orgán se řádně nevypořádal se všemi žadatelovými námitkami, které žadatel v odvolání uplatnil a postupoval tak v rozporu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu. Pokud by se nadřízený orgán zabýval žadatelovými námitkami, mohl by vyjasnit samotný předmět řízení, kterým rozhodně nemůže být vyřízení žádosti ze dne 2. 9. 2020, jak uvádí povinný subjekt v záhlaví rozhodnutí ze dne 3. 9. 2021, č.j. XXXXX, neboť toto řízení bylo formálně ukončeno rozhodnutím nadřízeného orgánu ze dne 18. 1. 2021, č.j. XXXXX o žadatelově stížnosti.

Ad B. Úřad shledává žadatelovu námitku jako důvodnou. Ze spisového materiálu vyplývá, že předmětem řízení, které bezprostředně předcházelo rozhodnutí povinného subjektu ze dne 3. 9. 2021, č.j. XXXXX, který žadatel napadl dne 14. 9. 2021 odvoláním, nebyla otázka vyřízení žádosti ze dne 2. 9. 2020 a 13. 5. 2021. Předmětem předchozího řízení bylo porušení ust. § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Úřad ve svém sdělení ze dne 13. 10. 2021, č.j. UOUU-03924/21-6 k tomuto bodu uvedl, že *„ochrany před porušením povinnosti zveřejnit informace podle § 5 zákona č. 106/1999 Sb. se nelze domáhat prostřednictvím stížnosti ve smyslu § 16a téhož zákona, neboť taková stížnost není přípustná.“* Úřad tak konstatuje, že rozhodnutí nadřízeného orgánu je tak zmatečné a nepřezkoumatelné, neboť v něm není jednoznačně určen předmět řízení.

Ad C. Úřad shledává žadatelovu námitku jako důvodnou. Nadřízenému orgánu by bylo možné přisvědčit, že neuvedení skutečnosti, kterých konkrétních údajů se částečné odmítnutí týká, by mohlo být pouze formálním nedostatkem, pokud by povinný subjekt v rozhodnutí řádně a vyčerpávajícím způsobem odůvodnil, jaké konkrétní údaje budou z poskytnutí vyloučeny. Úřad tak konstatuje, že se nadřízený orgán řádně nevypořádal s žadatelovými námitkami č. 3, 4, 5, ve kterých je žadatelem poukazováno na nedostatečné odůvodnění vyloučených osobních údajů v rozhodnutí povinného subjektu.

V.

Úřad na základě posouzení rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti, podaného podnětu, rozhodnutí nadřízeného orgánu o odvolání i všech relevantních skutečností ve vzájemných souvislostech dospěl k závěru, že jsou splněny zákonné podmínky pro rozhodnutí v přezkumném řízení.

Úřad konstatuje, že pochybil nadřízený orgán, který ve svém rozhodnutí potvrdil postup povinného subjektu, aniž by vyjasnil předmět řízení, a aniž by se vypořádal se všemi námitkami žadatele, které uplatnil ve svém odvolání. Nadřízený orgán tak jednal v rozporu s ustanovením § 3 a § 89 odst. 2 správního řádu, čímž je jeho rozhodnutí po věcné stránce nepřezkoumatelné.

K pojmu „nepřezkoumatelnost“ Úřad odkazuje na bod 17 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2015, č.j. 1 As 229/2014-48, dle kterého *„soudní praxe považuje rozhodnutí správního orgánu nepřezkoumatelné, pokud z něj soud nemůže zjistit, o čem bylo rozhodnuto, jak bylo rozhodnuto, nebo proč tak bylo rozhodnuto. Z odůvodnění musí plynout*

vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Pokud by tomu tak nebylo, rozhodnutí by bylo nepřezkoumatelným, neboť by nedávalo dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle (srov. např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003 - 75, publ. pod č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 24. 9. 2003, čj. 7 A 547/2002 - 24 a ze dne 21. 12. 2006, čj. 2 As 37/2006 - 63, publ. pod č. 1112/2007 Sb. NSS).

Žadatel ve svém podnětu sice nenavrhl, aby Úřad dle ustanovení § 16 odst. 4 věty druhé zákona č. 106/1999 Sb. uložil povinnému subjektu požadované informace poskytnout (vydat tzv. informační příkaz), nicméně Úřad je povinen o tomto postupu rozhodnout i bez návrhu žadatele, pokud jsou splněny zákonné podmínky. V daném případě je však nepochybné, že zákonné podmínky splněny pro tento postup nejsou, a to s ohledem na nezákonný postup způsobený nadřízeným orgánem, jehož rozhodnutí o odvolání je po věcné stránce nepřezkoumatelné. S ohledem na výše uvedené tak Úřad dospěl k závěru, že nejsou splněny zákonné podmínky pro postup dle ustanovení § 16 odst. 4 věty druhé zákona č. 106/1999 Sb.

V rámci nového projednání se tak nadřízený orgán předně řádně vypořádá se všemi žadatelovými námitkami uplatněnými v jeho odvolání ze dne 14. 9. 2021. Nadřízený orgán by si ovšem měl nejprve ujasnit, co je předmětem odvolacího řízení a jaké řízení mu bezprostředně předcházelo. Pokud nadřízený orgán dospěje k závěru, že předmětem rozhodnutí povinného subjektu je anonymizace poskytnutého dokumentu, měl by se ve svém rozhodnutí zaměřit na to, zda je anonymizace osobních údajů povinným subjektem řádně zdůvodněna.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 152 odst. 1 správního řádu podat do 15 dnů ode dne jeho oznámení rozklad k předsedovi Úřadu, který o rozkladu rozhodne, a to prostřednictvím Úřadu.

Praha 8. února 2022

Mgr. Filip Jebavý
pověřen zastupováním
vedoucího odd. přezkumu
(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:

1. XXXXX
2. XXXXX